

A A N D E N L E Z E R.

voorneemen konde geraaken; Maar deze reedenen hebben my al t'zamen niet kunnen wederhouden, om mijn Talent, door een brandende icver tot de Konst ontstooken, na mijn vermoogen, de Konstminnende mede te deelen. Ik kan ook niet stilzweigende voor by gaan, wat groote dankbaarheid ik de Heemel verschuldigt ben, die met mijn smart bewoogen, zich eindelyk over my ontfermt heeft, door al die zwaarigheden weg te neemen, en my te begunstigen, door de oogen des Verstands te verlichten, de Memorie en Zinnen te versterken en mijn hand te geleiden. Zo dan iemand wegens de eenvoudigheid des Stijs, ofte eenige andere kleinigheden mogt beginnen te Schimpen, en een kinderlyke docting te noemen; zulks trek ik my niet aan, ja hoe kinderachtig het zelve ook zy, als het maar tot vrugt kan strekken. Ten anderen, oordeel ik door een gemeene, of Burgerlyke manier van spreken, meerder te weeg te kunnen brengen, als met een hoogdraavende styl; die hier ook niet dienstig zijn zou, alzo zulks in 't hart der jonge jeugt niet indringen kan. Derhalven ik niet als een Orateur gelijk reeds gezegt hebbe, maar als een Konstminnende te voorschijn kom, die alleen op een duidelyke, en voor al de waereld verstaanbare wijze, dezelve op het doek hebbe gesteld, en door mijn Zoons daar van af doen schrijven, de yverzuchtige Liefhebbers der Teekenkonst, op offere. Hebbe daarom dit Boekje uitgegeeven, tot onderwijzinge der eerste beginsselfen voor de jonkheid, en ook vervolgens voor ieder een, niemand uitgezondert, ten hoogste, dienstig en voordeelich, alzo het een hulpmiddel is, om alle menschen tot de kennis te geleiden, waar door zy bekwaam werden, tot het aanvaarden van alle Konsten en Weetenschappen; als Schilderkunde, Boukunde, Graveerkunde, Beeldhouwery, Landmeetary &c. die alle zonder Pen of Kreon, onmogelyk kunnen geoeffent of geleerd worden. Ik heb mede daar platen in laten stellen, omde zwakheid van het begrip der jonge jeugt, te hulp te koomen, dat ik geloof my niemand misprijzen zal, als de nijd alleen. Maar die is nu zo kennelyk en oud, dat ik my daar niet eens om zal verzetten, maar denken, dat de pijlen der Nijd op het Schild van de Deugd weer af stuiten. Zoo gy dan Goedgunstigen Lezer de moeiten gelieft te neemen, van dit klein staaltje mijner geneegentheid, tot het einde, met aandacht door te blaaderen; twijffele ik niet, of gy zult'er mêer in vinden, dan het uiterlyk beloofd: En zo het u mogt bebaagen, zal ik my verplicht achten, om het ander Boek, tot vordring in de Schilderkonst, kort te laten volgen.

GROND-